

Naar Udleveringen til privat Skifte først kan finde Sted, efter at Boets Status er konstateret ved en Registrering eller ved den Længstlevendes godkjendte Dpgiøvelse, hvor dette er loughjemlet (Ændringsforslaget Nr. 47), haves herved et fast Udgangspunkt til bagefter at bedømme den brugte Fremgangsmaade. Dernæst bestemmer Lovforslaget jo ingenlunde, at Boet i saadanne Tilfælde af de myndige Arvinger altid skal kunne fordræ ekstraderet, men dets Regel er kun den, at det kan fordræ ekstraderet, naar samtlige myndige Arvinger og samtlige de umyndige Arvingers Bærger ere enige heri. Ingen Bærger kan altsaa tvinges til at deltage i et saadant privat Skifte; men den Bærger, som ikke tiltror sig selv tilstrækkelig Kyndighed til at varetage en Umyndigs Lærv, eller som frygter for ikke at kunne komme ud af det med de andre Arvinger, behøver blot at negte sit Samtykke til Extraditionen, og Boet forbliver da under offentlig Skiftebehandling. Der stilles altsaa kun den tavelige Forbring til en Bærgers Forstandighed og Nedelighed; at han, naar han ikke tror at kunne overse Forholdene paa Skifte, skal afholde sig fra at deltage i Extraditionsbegjæringen, og det synes ikke at være for uvovelig at forudsætte, at disse Mænd, som jo efter Lovgivningen skulle være uberygtede og vederhæftige Personer, ville opfylde denne simple Pligt. Endelig lægger Udvalgets Flertal den største Vægt paa, at Extraditionen, selv om de myndige Arvinger og umyndige Arvingers Bærger ere enige, ikke kan finde Sted uden med Skifterettens Samtykke. Allerede ifølge den gjældende Ret er Skifteforvalteren i Almindelighed Pupilautoritet, og som saadan har han et Overtilsyn med Bærgerne paa Skifte, og det synes ikke at være noget særdeles stort Skridt adover det Gjældende at betro ham Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om det i de umyndige Arvingers Interesse kan tillades, at Boet ekstraderes til en saadan controleret privat Behandling, som Lovforslaget omtaler, saa meget mere som han jo, forinden Samtykke meddeles, kan forhandle med Arvingerne om, hvorledes de i det Væsentlige agte at forholde sig med Skiftet. Udvalgets Flertal frygter ikke for at overlade dette Spørgsmaal aldeles til Skifteforvalterens Skjøn. Naar den Interesse, som Skifteforvalteren, hvor han er sportellønnet, har i, at offentlig Skifte finder Sted, fjernes, vil han formentlig ei heller være ubsat for Mistjendelse, hvad enten han negter eller tillader Extraditionen, naar han iøvrigt som Retstjenestemand nyder den Tillid hos Befolkningen, uden hvilken han dog ikke kan fyldestgjøre i sin Stilling.

Medens Udvalgets Mindretal (Hasle, Riær, Moltke og Ussing) kan slutte sig til de ved §§ 2. c., 4 og 7 giene Undtagelser fra den i Dvrigt fastholdte Regel, at offentlig Skiftebehandling skal finde Sted, naar nogen af Arvingerne er

umyndig, maa det derimod fravaade den Afgiøvelse fra samme Regel, til hvilken § 74 gaar over. Saalænge det for Dvrigt fastholdes som Statens Pligt at varetage de Umyndiges Formueinteresser, og dens Omsorg i saa Henseende er ordnet saaledes som efter vor Lovgivning, at Bestyrelsen af de Umyndiges Formue kun i indskrænket Grad er betroet Bærgeren, vilde det formentlig fremtræde som en forunderlig Inkonsekvens undtagelsesvis at lade ham optænde selvstændig netop der, hvor særlig Agtpaaagivenhed, Midfærthed og tilbørlig Indsigt kan være fornøden fra hans Side, for at hans Umyndling skal komme til sin fulde Ret. Dette er Tilfældet paa Skifte, og det gjælder ved en egentlig Skiftebehandling fortrinnsvis paa de Stadier, nemlig mellem Boets Registrering og dets endelige Dpgiøvelse, hvor Statstilsynet efter bemeldte Paragraf trækker sig tilbage og overlader det til Bærgeren at handle paa egen Haand. Det er paa disse Stadier, hvor Beslutninger skulle tages om Boets Bestyrelse, Realisation, Proklamas Udstedelse m. v., de samme Beslutninger, mod hvilke Lovforslaget ved almindelige eller specielle Bestemmelser har anset det for rigtigt at forbeholde Skifterettens Beto. Det skjønnes ei heller rettere end, at Lovforslaget selv erkjender Nødvendigheden af en Kontrol med, at den Umyndige ikke vorder brøstholden ved det private Skifte, men de Midler, til hvilke det tyer, forekommer os ikke tilstrækkelige, og navnlig giver det Dokument, som efter Skiftets Slutning og Arveløbdernes Udbetaling skal forelægges Skifteretten, ene og alene Oplysning om Resultaterne, men Intet om Maaden, paa hvilken de ere fremkomne, ligesom der ei heller er anvist eller kunde anvises noget fyldestgjørende Middel til at redressere, hvad der er foretaget stridende mod den Umyndigs Lærv, undtagen selve Ublodningen og Udbetalingen, og hvor den befindes fejlagtig, vil Tilbagefølgningen skundom end ikke kunne foretages med Nytte. Hvorom Alting er, synes den Forandring, der gjøres, rettelig at turde betegnes paa den Maade, at der, hvor § 74 bliver henryttet, indtræder en efterfølgende efter sin Natur i Reglen otis og eller i alt Fald lidet betydende Kontrol istedetfor en samtidig virksom, effektiv Kontrol, og den offentlige Skiftebehandling er jo for de Boers Vedkommende, i hvilken Arv og Gjæld vedgaas — og paa andre Boer kommer Paragrafen ikke til Anvendelse — i sit Væsen et privat Skifte under offentlig Kontrol. Hvad angaar de Boer, som ikke ere Gjenstand for en egentlig Behandling, men som opløses ved en Afsindelse af en afdød Ugtefælles Arvinger, maa det ganske vist indrømmes, at en Extradition, efterat Dpgiørelsen af Boets Formue og Gjæld ifølge § 60, altsaa uden Afgiøvelse af Skifteretten, er befunden rigtig, kan være ubetænkelig, thi der staar da kun en blot og bar Beregning tilbage, hvorom Dokumentet skal indeholde Oplysning, men Extraditionen synes i disse Tilfælde med Føie at kunne kaldes en saare eien-